

2. Sviatosť birmovania

Čo je birmovanie?

Birmovanie je sviatosť, ktorá dovŕšuje krst a v ktorej dostávame dary Ducha Svätého. Kto sa v slobode rozhodne žiť ako Božie dieťa a kto požiadá o Ducha Svätého prostredníctvom vkladania rúk a pomazania krizmou, dostane silu svedčiť o Božej láske slovom i skutkom. Stáva sa tak plnohodnotným a zodpovedným členom Katolíckej cirkvi.

Čo hovorí Sväté písmo o sviatosti birmovania?

Už v Starom zákone Boží ľud čakal na to, až bude vyliaty Duch Pána na očakávaného Mesiáša. Ježiš žil svoj život v mimoriadnom Duchu lásky a dokonalej jednoty s nebeským Otcom. Tento Ježišov Duch bol „Duchom Svätým“, ktorého Izrael túžobne očakával. Bol to ten istý Duch, ktorého Ježiš prisľúbil svojim učeníkom, ten istý Duch, ktorý v päťdesiaty deň po Veľkej noci, na Turíce, zostúpil na apoštolov. A je to ten istý Ježišov Svätý Duch, ktorý zostupuje na každého, kto prijíma sviatosť birmovania. Už v Skutkoch apoštolov, ktoré boli napísané iba niekoľko desaťročí po Ježišovej smrti, môžeme sledovať Petra a Jána na „birmovnej ceste“, kde na nových kresťanov, ktorí boli zatiaľ pokrstení „iba v mene Pána Ježiša“, kládli ruky, aby sa ich srde naplnilo Duchom Svätým.

Čo sa deje pri birmovaní?

Pri birmovaní je duši pokrsteného kresťana vtlačená nezmazateľná pečať, ktorú možno prijať len raz a ktorá pôsobí vzrast krstnej milosti. Dar Ducha Svätého je sila zhora, v ktorej birmovanec vlastným životom vydáva vierohodné svedectvo milosti svojho krstu a stáva sa Kristovým „svedkom“. Prijatie birmovania znamená uzavrieť s Bohom „zmluvu“. Birmovanec hovorí: Áno, verím v teba, môj Bože, daj mi svojho Ducha Svätého, aby som ti celkom patrilo, aby som sa nikdy od teba nevzdialil a aby som ti vo svojom živote vydával svedectvo telom i dušou, slovom i skutkom, v dobrých i zlých dňoch. A Boh odpovie: Áno, aj ja v teba verím, dieťa moje – a dám ti svojho Ducha, dám ti seba samého. Budem ti celkom patriť. Nikdy sa od teba neodvrátim – ani v tomto, ani vo večnom živote. Budem prítomný v tvojom tele a v tvojej duši, v твоjich slovách i skutkoch. Aj keby si na mňa zabudol, ja tu predsa budem – v dobrom i zlom.

Kto môže prijať birmovanie a čo sa očakáva od uchádzača o birmovanie?

Každý kresťan katolík, ktorý prijal sviatosť krstu a je v „stave milosti“, môže a má prístup k sviatosti birmovania. Byť v „stave milosti“ znamená nedopustiť sa nijakého smrteľného hriechu, pretože smrteľný hriech oddeľuje človeka od Boha. V takej situácii sa človek môže zmieriť s Bohom jedine prostredníctvom sviatosti pokánia. (Mladý) kresťan, ktorý sa pripravuje na birmovanie – zvyčajne v našich končinách žiak strednej školy, sa nachádza v jednej z najdôležitejších etáp svojho života. Preto sa usiluje, aby uchoпил vieru srdcom i rozumom; sám za seba i spoločne s druhými prosí o Ducha Svätého; zmieri sa sám so sebou, s ľuďmi vo svojom okolí a s Bohom vo sviatosti zmierenia, ktorá ho privedie bližšie k Bohu aj v prípade, že sa nedopustil žiadneho smrteľného hriechu.

2. *Sviatosť birmovania*

Kto môže birmovať?

Sviatosť birmovania udeľuje za obvyklých okolností biskup. Ak je to potrebné, môže biskup poveriť aj nejakého kňaza. V nebezpečenstve smrti sviatosť birmovania môže udeliť každý kňaz. Podstatným obradom birmovania je pomazanie pokrsteného svätou krizmou na čele s vkladáním ruky vysluhovateľa a so slovami: „Prijmi znak daru Ducha Svätého“. Keď sa birmovanie slávi oddelene od krstu, jeho spojitosť s krstom sa okrem iného vyjadruje obnovením krstných sľubov. Slávenie birmovania počas Eucharistie prispieva k zvýrazneniu jednoty sviatostí uvádzania do kresťanského života.